

להחייב ידידות בית השפיר!

גאוות המשפחה הגדולה ששמה גימנסיה הרצליה הוא ראש הממשלה משה שרת, בוגר מחזור א', שצולם בישיבת הוועדה המארגנת של החגיגות.

מהמחזור שלנו יצא ראש ממשלה! התגאה השבוע הניד המחזור הראשון של גימנסיה הרצליה. שעה ששמה שרת ניגש לירות את אבן הפינה של בניין הגימנסיה החדש, בחג יומל החמישים של המוסד הוותיק.

אתי למד נתן אלתרמן! קבע שני, בוגר המחזור ה-17. בוגרי מחזורים אחרים הצביעו על סופר ריב, שופטים ואנשי מדע שלמדו יחד אתם על ספסלי הגימנסיה. כל אחד מהם האמין באמונה עמוקה כי מחזורו הוא המחזור בהא הידיעה, כי חבריו ללימודים הם הקבוצה הרעננה והמגוונת ביותר שעברה דרך שערי הרצליה.

בעמודים אלה יסופר על מחזור אחד — המחזור ה-16. מי היו אנשיו ומה הם כיום, מה היתה דמות הישוב של אז ומה המאורעות והאישים שהשפיעו על תלמידי מחזור זה ונחרתו מאז בזכרונם.

ספר לסבתא! שלוש צופות מרותקות עוקבות אחר הנעשה בטכס הנחת אבן הפינה לבניין הגימנסיה החדש, בצפון תל-אביב. למרות השמש הלוהטת ביום הטכס נכחו במקום מאות וותיקים, חניכי הגימנסיה.

דור הולך, יא חבוב, דור אחר בא! הדור הראשון הוא מרדכי מאיר, בוגר מחזור ט"ז. על שכמו: בנו שי בן ה'21, שהשתתף עם משה שרת בהנחת אבן הפינה. מרדכי, בנקאי מצליח, הצליח במתייסקיה אחרי שהעתיק את התשובות מגאון המחזור, כיום פרופיסור.

כך לגדוד מגיני השפה, הפתק נשא את ה"כרזה: "עברי, דבר עברית!" ביאליק, גבר קרח ושמן, הביט בשנים, הודה בהברה פול-גית כבדה: "אתם צוידקים, אתם צוידקים!" השנים עקבו אחרי בני הזוג עד שאלה המי שיכו את שיחתם בעברית המשונה שלהם שנשמעה באוזני הנערים כשפת שבט הוטג טוטי.

פצצת טרחון במרתף

הם גם עסקו בעיסוק שנועד להיות כה ח"ביב בישוב בשנים הבאות: פיצוץ אסי פה. הפעולה התנהלה נגד המועדון הקומיניסטי, ליד שפת הים, מקום שבו שוכנת עתה מסעדת מרתף ראשון המפוארת. היה זה בשנת 1925, בתחילת העליה הרביעית, שהבאה ארצה רבבות יהודי פולין. ב-

ני מחזור ט"ז ישבו על ספסלי הגימנסיה בשנים 1921-1928. העיר תל-אביב אך יצאה אז מחיתוליה, אנשים בעלי שמות אגדיים, השייכים עתה להיסטוריה ול"ספרי הלימודים, היו עדיין בחיים, דמויות מוכרות לבני מחזור ט"ז.

הם זוכרים, למשל, את אחר-העם הזקן, ג' מוך, רזה בעל זקן-תייש מחודד, שהיה גר בבית הנושא את שמו עד היום, עשר פסיעות משער הגימנסיה. מדי בוקר, בהפסקה הג' דולה בשעה 11, היה מופיע, מצטרף ליתר חברי הוועד המפקח של הגימנסיה לשתיית כוס תה ודיןן בבעיות המוסד.

הם זוכרים גם את חיים נתמן ביאליק, אשר כה אהב לדבר אידיש. יום אחד, שעה שטייל המשורר ברחוב אלנבי בחברת רב ידיד, ניגשו אליו שני גימנוזיסטים מאותו מחזור ט"ז, תחבו לידיו פתק מודפס. הנערים השתיי-